

Asociația umanitară "Sfantul Stefan"

"Doamne, da-mi... seninătatea de a accepta ceea ce nu pot schimba, curajul de a schimba ceea ce îmi stă în putere să schimb și înțelepciunea de a face diferența între ele."

Reinhold Niebuhr

Cod IBAN: RO02BACX000000934045000
 UniCredit Tiriac Bank, sucursala Izvor
 CIF: 27914590
 Persoana de contact: Ina Preda
 Telefon: (+4) 0748.82.53.02
 Adresa de corespondenta: Aleea Padurea Craiului nr. 2, bl. H2, sc. 4, et. 3, ap. 75, sector 3, Bucuresti
 Web: www.asociatiasfantulstefan.ro
 E-Mail: ina_preda@asociatiasfantulstefan.ro

Povestea Antoniei incepe in 25 noiembrie 2003, cu doua luni inainte de termen. Dupa o sarcina cu mari probleme in a doua ei parte (preeclampsie), si o lunga perioada de timp de spitalizare, zeci de tratamente dureroase si supraveghere continua, in seara aceea de noiembrie, ducandu-ma la monitorizarea de rutina, am observat ca inima copilului nu se mai auzea la fel de ritmat si de tare ca de obicei. Colectivul de garda mi-a spus sa ma duc sa ma odihnesc putin, sa ma calmez, si sa revin pentru o noua evaluare; dupa o ora, bataile inimii copilului erau si mai slabe, aproape imperceptibile, asa ca medical de garda a hotarat, la ora 22, sa imi faca o cezariana de urgenta. In timp ce ma pregatea, asistenta de garda ma "imbarbata", spunandu-mi pe un ton neutru "lasa ca o sa fii bine, si poate cine stie, o trai si copilul asta...". Si copilul s-a

nacut, jumatate de ora mai tarziu, avea 1300 de grame, si a primit nota 1, adica era mai mult moarta decat vie...

A urmat apoi o perioada extrem de tulbure, copilul a fost intubat, oxigenat artificial, apoi la cateva zile dupa nastere am primit vestea socanta ca sufera de hidrocefalie si hemoragie cerebrala, care pot fi eventual tratate printr-o interventie chirurgicala, dar doar dupa ce copilul are minim 4 kg. Medicii nu s-au dat batuti si au incercat o slutie in premiera petru Maternitatea Giulesti, punctii lombare in serie pentru eliminarea lichidului cefalo-rahidian in exces, dar negarantand absolut nici un rezultat. Dupa 4 saptamani de agonie, ca printr-un miracol, de Craciun, medicii neonatologi ne-au spus, oarecum mirati si ei, ca abordarea a fost un real succes, hidrocefalia s-a stopat.

Dupa inca 1 saptamana, am aflat ca, datorita oxigenarii artificiale din primele zile de viata, copilul a dezvoltat o retinopatie, care poate duce in scurt timp la orbirea totala. Asa ca, la 6 saptamani si 1600 de grame greutate, Antonia a avut parte de prima ei interventie chirurgicala, laseroterapie pe retina, care si ea a fost de success, si a stopat evolutia acestei afectiuni.

La doua luni de viata, cand am plecat in sfarsit acasa, Antonia avea 2 kg, si incepuse de cateva zile sa manance la biberon. Am fost insa avertizati ca, datorita afectarii cerebrale masive, este posibil ca acest copil sa dezvolte patologii grave, cu un retard fizic si psihic extrem de accentuat.

La 4 luni a fost diagnosticata cu tetrapareza spastica, si de atunci am facut non-stop kinetoterapie. Evolutia Antonei a fost lenta in primii 3 ani de viata. Practic, la un an avea 6,5 kg, nu statea in fund, era spastica, nu vedea la o distanta mai mare de 60 de cm. Atunci am pus si primii ochelari. Inchipuiti-va ca 70% din achizitiile vizuale ale unei persoane se realizeaza in primul an de viata, iar ea pierduse startul acesta. In schimb, surprinzator pentru multi, ea a rostit de la 10 luni primele cuvinte. La doi ani, cand a inceput sa vorbeasca in propozitii, a inceput sa imi reproduca toate cantecelele pe care I le spusese de cand era mica, in timpul meselor. A fost efectiv un soc, am descoperit atunci ce memorie fantastica are, si confirma asta in fiecare zi. Tot la doi ani a mers de-a busilea pentru prima data. La 3 ani a dat pt prima data semne ca isi recupereaza vederea, in sensul ca a inceput sa recunoasca 2-3 forme simple, facute mare pe o coala A4. Acum, nimeni nu ar crede ca foloseste de fapt doar 15% ochiul stang respectiv 40% ochiul drept, si are o miopie de -7. La varsta de 8 ani, cu un efort financiar foarte mare, Antonei i s-a facut in Turcia o interventie chirurgicala numita rizotomie dorsala selectiva, foarte riscanta, care nu se practica in Romania, si care a inlaturat cea mai mare parte a spasticitatii. Aceasta a fost urmata de recuperare timp de 2 ani la aceeasi clinica din Istanbul.

La 10 ani am inceput si seria de 4 interventii chirurgicale de corectie ortopedica, care au implicat imobilizare gipsata alternativa pentru aproximativ 8 luni, multe lacrimi si incarcari reusite de a face fata si programei scolare, pentru a nu pierde anul.

De-a lungul timpului, pe langa clasica kinetoterapie, am incercat si multe terapii alternative, care au contribuit si ele in diferite proportii in evolutia ei: acupunctura, reiki, radiestezie, craniosacrala, inot etc.

Acum, la 11 ani, Antonia e deja o domnisoara de clasa a cincea, si dupa multa multa munca pe toate palierele (vizual, motor, cognitiv, integrare sociala) Anto are o cultura generala adecvata varstei ei, si poate sa mearga tinuta de o mana. A recuperat fantastic si partea de motricitate fina, in sensul ca poate sa scrie, cu conditia ca cineva sa ii sustina incheietura mainii.

Mai avem inca multe de facut, dar nu ne dam batuti. Niciodata!